

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3CoSr/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819203734
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7819203734.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov Mgr. Angeliky Sopoligovej a JUDr. Martina Kolesára v spore žalobkyne N. V., C.. XX.XX.XXXX, S. U., W. XX, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO:35 724 803, zastúpenému Remedium Legal, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, o odvolaní žalovaného proti rozsudku č.k. 11Csr/1/2019 - 84 z 24.07.2020 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený Záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45744971, vydaný dňa 09.10.2019 v konaní vedenom pod sp. zn. SRSApA 01784/19 v konaní o zaplatenie 1.114,12 eur s príslušenstvom a zároveň priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodcovského rozsudku zo dňa 09.10.2019 tvrdiac, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva v jej prípade neobsahovala všetky zákonom ustanovené náležitosti podľa § 3 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a namietala tiež neplatnosť rozhodcovskej zmluvy pre jej rozpor so všeobecne záväznými právnymi predpismi na ochranu práv spotrebiteľa. Vzal do úvahy obranu žalovaného ktorý namietal, že žalobkyňa si neplnila povinnosti z pôvodne uzavretej úverovej zmluvy a ani neskoršie povinnosti ju zaťažujúce na podklade dohody o výsledku mediácie, keď realizovaná rozhodcovská zmluva mala charakter individuálneho dojednania a napĺňala všetky zákonom požadované náležitosti. Zistil, že medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a právnym predchodcom žalovaného ako veriteľom bola uzavretá dňa 12.01.2015 úverová zmluva, na základe ktorej bol žalobkyni schválený úver vo výške 1.200,- eur so splatnosťou 60 mesiacov pri ročnej úrokovej sadzbe 20,34 % a priemernej hodnote RPMN 21,79 %. Uviedol, že dňa 31.08.2018 bola medzi stranami sporu a mediačným centrom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. uzavretá dohoda o začatí mediácie a dňa 29.10.2018 strany uzavreli dohodu o výsledku mediácie, ktorej predmetom bola dohoda na určení záväzku - dlžnej sumy zo vzťahu zo zmluvy o úvere z 12.01.2015. Dňa 29.08.2018 bola medzi stranami sporu zároveň uzatvorená spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, podľa ktorej rozhodcovským súdom sa na účely zmluvy rozumel Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž. Popísal ďalej zistenia z rozhodcovského rozsudku sp.zn. SRSApA 01784/19 zo dňa 09.10.2019 a citoval § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. a tiež § 41 ods. 1, 2, § 45 ods. 1, 3, § 46 ods. 1, 2 tohto zákona o rozhodcovskom konaní a § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj § 39, § 52 ods. 1, I, § 53 ods. 1, 2, 4 a 5, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 3 ods. 3, 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a ďalej § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. a charakterizoval znaky typické pre spotrebiteľskú zmluvu. Mal za to, že podľa uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 29.10.2018 sa

všetky spory z dohody o výsledku mediácie mohli riešiť len rozhodcovským súdom a podanie žaloby na všeobecnom súde malo síce povahu rozvázovacej podmienky, avšak toto dojednanie neplatilo, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd. Citoval tiež zo Smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a upriamil pozornosť na jej čl. 2 písm. a), čl. 3 ods. 1 - 3 a bod 1 písm. q) jej prílohy a špecifikoval, ktoré podmienky sa považujú za neprijateľné v zmysle Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.2008. Za základnú právnu otázku v danej veci považoval, či rozhodcovská zmluva k úveru, na základe ktorej rozhodcovský súd založil svoju právomoc, je platná. Bol toho názoru, že žalovaný v tomto prípade si nesplnil svoje povinnosti a neposkytol žalobkyni jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená riešenie sporov v rozhodcovskom konaní a ďalej sa zaoberal pojmom neprijateľnej rozhodcovskej doložky a potrebou jej individuálneho dojednania. V konkrétnom prípade konštatoval, že išlo o vopred dodávateľom naformulované zmluvné klauzuly, ktoré spotrebiteľ nemal možnosť meniť. Predkladanie rozhodcovských doložiek za stavu, keď spotrebiteľia nepoznajú pravidlá arbitráže, považoval za neprijateľné. Po vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že predmetná rozhodcovská zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom. Možnosť výberu spôsobu riešenia sporu dlžníkom označil len za zdanlivú, keďže vo väčšine prípadov určuje spôsob riešenia sporu žalovaný ako veriteľ. Upozornil, že jedným z dôvodov podania žaloby bol aj poukaz na absenciu náležitostí podľa § 3 zákona č. 335/2014 Z.z., avšak sa ďalej zaoberal tým, že pri posudzovaní platnosti takejto rozhodcovskej zmluvy nemusí byť viazaný návrhom, k čomu poukázal na judikatúru Európskeho súdneho dvora zo dňa 21.11.2002 vo veci Cofidis. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný, navrhol rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť, alebo ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie uplatniac pritom odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Poukázal na tú skutočnosť, že medzi stranami prebehla mediácia a tieto uzavreli dňa 29.10.2018 dohodu o výsledku mediácie, k čomu poukázal na právnu vetu obsiahnutú v uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6MObd/4/2008 z 05.06.2009. Mal za to, že pôvodný záväzok z úverovej zmluvy bol v tomto prípade v plnom rozsahu nahradený novým záväzkom na základe dohody o výsledku mediácie a v jej dôsledku určite nemožno hovoriť ani o zhoršení postavenia spotrebiteľa, ktorý dohodu slobodne a vážne uzatvoril a tak aj prípadná bezúčnosť, či bezpoplatkovosť predošlej spotrebiteľskej zmluvy je irelevantná. Výsledkom mediačného konania bolo, že strany sa dohodli na tom, že v prípade neplnenia si povinností jednej z nich je tá-ktorá druhá zmluvná strana oprávnená podať žalobu na rozhodcovský, rovnako ako všeobecný súd. Podstatné je, že žalobkyňa si neplnila povinnosti aj z pôvodnej úverovej zmluvy a ani z dohody o výsledku mediácie a v konaní pred rozhodcovským súdom bola pasívna. To, že rozhodcovská zmluva bola vyhotovená ako formulárová, nemôže samo o sebe znamenať neplatnosť tejto zmluvy. Rozhodcovská zmluva aj dohoda o výsledku mediácie boli žalobkyni predložené dostatočne včas a táto slobodne mohla zvážiť, či ju podpíše. Návrh rozhodcovskej zmluvy obsahoval v čl. 3 všetky potrebné poučenia o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní vyžadované zákonom. Vytkol prvoinštančnému súdu, že predmetnú zmluvu neposudzoval v kontexte § 3 zákona č. 335/2014 Z.z. ako ani § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.01.2015. Uviedol, že s účinnosťou od 01.01.2015 sa za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve nepovažujú ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednania rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, čo je dôsledkom toho, že samotný zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní upravuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. To, že samotná skutočnosť, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne vyjednaná, nemá za následok neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, vyplýva aj zo súdnej praxe, k čomu citoval právne vety z uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Mala za to, že súd pri rozhodovaní bol viazaný Ústavou Slovenskej republiky a medzinárodnými zmluvami a tento pri rozhodnutí aplikoval správne právne predpisy vzťahujúce sa na spotrebiteľské právo, ako aj Občiansky zákonník.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380

CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

6. Rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov, pokiaľ ide o záver súdu o neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, o záver, že rozhodcovská zmluva predstavuje neprijateľné zmluvné dojednanie a rovnako aj pokiaľ ide o ostatné jeho závery, vzťahujúce sa k naplneniu dôvodu pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 45 ods. 1 písm. i/ zákona 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

7. Tieto závery sú iba všeobecne formulované a z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, na základe akých úvah súd dospel k vyššie uvedeným záverom s poukazom na zistený skutkový stav a dôkazy, z ktorých vychádzal.

8. Týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, čím je naplnený dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

9. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

10. Rozsudok musí obsahovať odôvodnenie v súlade s citovaným zákonným ustanovením, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa vysporiada i so špecifickými námietkami strany sporu. V odôvodnení sa súd rozhodujúci o uplatnenom nároku musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súdne rozhodnutie musí preto obsahovať stručný a jasný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku. Odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné.

11. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o nepreskúmateľný rozsudok ide vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané. Odôvodnenie musí byť úplné v zmysle, že sa vysporiada so všetkými otázkami riešenými v konaní a musí byť v súlade s výrokom. Súd rozhodujúci o uplatnenom nároku sa teda musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho závery musia byť dostatočne vysvetlené.

12. Napadnutý rozsudok nemá vyššie uvedené náležitosti, preto nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu.

13. V danej veci súd prvej inštancie žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vyhovel, pričom nie celkom jednoznačne formuloval, ktorý dôvod vymedzený v § 45 ods.1 zákona č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní pritom pokladal za naplnený.

14. Z odôvodnenia rozsudku však nie je ani úplne zrejmé, ako súd prvej inštancie dospel k tomuto záveru a z ktorých vykonaných dôkazov dospel k záveru o absolútnej neplatnosti rozhodcovskej zmluvy ako právneho úkonu.

15. V prejednávanej veci nemožno pritom opomenúť okolnosti, za ktorých k podpisu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy došlo, keď jej vzniku predchádzal aj proces mediácie. Právny predchodca žalovaného so žalobkyňou zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere uzavreli 12.01.2015. Nie je sporné, že žalobkyňa povinnosti plynúce jej zo zmluvy nerešpektovala, kvôli čomu medzi ňou a žalovaným prebehlo mediačné konanie v zmysle zákona č. 420/2004 Z.z. a to na podklade dohody z dňa 31.08.2018. Dohodu o výsledku mediácie strany podpísali 29.10.2018 a v jej dôsledku sa postavenie žalobkyne ako spotrebiteľa určite nezhoršilo a záväzok dlžníčky sa znížil o úroky. Zároveň s dohodou o výsledku mediácie strany uzavreli dňa 29.10.2018 i spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu. Aj keď spotrebiteľská rozhodcovská zmluva navonok má znaky formulárovej zmluvy, nepochybne jej predchádzal dlhší mediačný proces a s jej obsahom mala žalobkyňa možnosť sa oboznámiť a slobodne, bez účasti žalovaného sa rozhodnúť, či ju podpíše. V konaní nebolo preukázané, aby žalobkyňa bola nútená podpísať rozhodcovskú zmluvu a nemala možnosť ju revidovať, či celkom odmietnuť. Ani samotný fakt, že dohoda navonok vykazuje znaky formulárovej zmluvy, pritom sám o sebe nemá za následok neplatnosť takejto zmluvy.

16. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva obsahuje v čl. I až V. poučenia o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v zmysle § 3 ods. 3 písm. e) zákona č. 335/2014 Z.z., pričom však súd prvej inštancie sa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z.z. vôbec bližšie nezaoberal a ani toto ustanovenie necitoval.

17. Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, súd vôbec neskúmal platnosť uzavretej rozhodcovskej zmluvy z hľadiska ustanovení zákona č. 335/2014 Z.z. o rozhodcovskom spotrebiteľskom konaní v nadväznosti na znenie ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Obč. zák. v znení účinnom od 1.1.2015, v zmysle ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

18. S účinnosťou od 1.1.2015 sa teda za neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve nepovažujú ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednaní rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešili výlučne v rozhodcovskom konaní.

19. Je to aj z toho dôvodu, že samotný zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v § 3 ods. 6 uvádza, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Spotrebiteľ sa napriek uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve môže domáhať svojho práva podaním žaloby na súd.

20. Vychádzajúc z citovaného ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Obč. zák. v znení účinnom od 1.1.2015 by rozhodcovská zmluva bola neplatná, ak by umožňovala, aby spor bol riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených zákonom č. 335/2014 Z.z.

21. Z tohto hľadiska však súd platnosť rozhodcovskej zmluvy neskúmal a neaplikoval ust. § 3 zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý upravuje náležitosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy.

22. Jeho záver o tom, že rozhodcovská zmluva je absolútne neplatným právnym úkonom, je preto v tomto štúdiu konania predčasný.

23. Samotné dojednanie rozhodcovskej zmluvy, pokiaľ táto má náležitosti a je v súlade so zák. č. 335/2014 Z.z., nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože rozhodcovské konanie za splnenia osobitných zákonom stanovených podmienok nie je vylúčené ani v spotrebiteľských sporoch.

24. Pre záver súdu, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zo dňa 29.10.2018 je (ne)platná, je preto potrebné skúmať, či táto spĺňa náležitosti v zmysle § 3 zákona č. 335/2014 Z.z. a v prípade existencie iného dôvodu neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy je potrebné tento dôvod neplatnosti určiť s poukazom na konkrétne ustanovenia právneho predpisu, z ktorých táto neplatnosť vyplýva.

25. Rovnako samotná skutočnosť, že „rozhodcovská zmluva nebola individuálne vyjednaná“, nemá za následok neplatnosť rozhodcovskej zmluvy, ak táto neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

26. Individuálne vyjednanie je relevantné, len pokiaľ ide o dojednanie neprijateľnej zmluvnej podmienky (§ 53 ods.1 Obč. zák.).

27. Pokiaľ teda rozhodcovská zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, nie je právne významné skúmať, či bola individuálne vyjednaná.

28. Vo všeobecnosti možno už teraz konštatovať, že v zásade rozhodcovská zmluva ako taká bez ďalšieho nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou z dôvodov, ako boli tieto uvedené vyššie. Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu je v danom prípade nutné vyhodnocovať s prihliadnutím aj na to, že bola uzavretá ako tzv. „nevýhradná“ zmluva, majúca povahu „alternatívnej rozhodcovskej zmluvy“, umožňujúcej podľa jej čl. II stranám sporu podať aj návrh na začatie konania týkajúci sa sporu na príslušnom všeobecnom súde Slovenskej republiky podľa ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, keď podanie návrhu na všeobecný súd Slovenskej republiky pred začatím spotrebiteľského rozhodcovského konania predstavuje rozvážovaciú podmienku tejto zmluvy. Bola tak ňou dodržaná podmienka obsahovej i formálnej oddeliteľnosti rozhodcovskej zmluvy od samotnej zmluvy a nemožno tiež opomenúť všeobecne platný princíp, v zmysle ktorého treba uprednostniť platnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy pred jej neplatnosťou a rešpektovať tak vôľu zmluvných strán, podrobiť sa právomoci rozhodcovského súdu za predpokladu, že je vôľa zmluvných strán daná. V zmysle platnej právnej úpravy (§ 3 ods. 6 zákona č. 335/2014 Z.z.) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa podať žalobu na všeobecný súd. Spotrebiteľ teda aj napriek uzavretiu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy má stále možnosť podať žalobu na všeobecný súd, to však len do času doručenia žaloby protistranou, ktorú adresoval spotrebiteľskému rozhodcovskému súdu, spotrebiteľovi. Ak chce spotrebiteľ uplatniť svoje práva vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, na ktorú sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, voči protistrane po doručení žaloby spotrebiteľovi, tie už musí uplatňovať v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

29. Po vrátení veci bude teda úlohou súdu opätovne skúmať (ne) existenciu tvrdených dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku, resp. dôvodov v zmysle ust. § 45 ods.1 písm. c/, e/, i/ až l/ zák. č. 335/2014 Z.z., ktoré je povinný skúmať ex offo (§ 45 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z.z.) a svoje závery o (ne)naplnení dôvodov pre zrušenie rozhodcovského rozsudku odôvodniť s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval, aby závery súdu nezostali iba v rovine všeobecných a nepreskúmateľných záverov.

30. Pri rozhodovaní v prejednávanej veci je potrebné zohľadniť novú úpravu rozhodcovského spotrebiteľského konania v zmysle zák. č. 335/2014 Z.z., ktorý v zásade umožňuje riešiť spotrebiteľské spory v rozhodcovskom konaní za splnenia týmto zákonom určených podmienok v nadväznosti aj na ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Obč. zák. v znení účinnom od 1.1.2015, a teda uzatvorenie rozhodcovskej

zmluvy bez ďalšieho nemožno považovať za dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnosti v neprospech spotrebiteľa, a teda za neplatné.

31. Ak teda rozhodcovská zmluva má náležitosti podľa zákona č. 335/2014 Z.z., iný dôvod jej neplatnosti musí súd náležite odôvodniť a vysvetliť, prečo ide o prípadný neplatný právny úkon a to s odvolaním sa na príslušnú zákonnú úpravu, ktorú bude nevyhnutné špecifikovať a citovať.

32. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 389 ods.1 písm. b/ CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom súd rozhodne o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods.3 CSP).

33. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu

oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).